

OD PŠENIČKE DO POTIČKE – OŠ MARIJE VERE KAMNIK

Matija Košir: Pšeničko

Nekoč je na polju živel pšeničko s svojimi sorodniki. Kar naenkrat je zapihal veter in Pšenička odpihnil. Neslo ga je vedno višje in višje in pristal je na stolpnici. Pšeničko ni bil vajen višine, zato se je bal. Zopet je zapihal veter in ga ponesel k mlinu. Pri mlinu je zagledal nekatere sorodnike. Pohitel je k njim. Mlinar jih je prijel in stresel v mlin. Veliko kasneje so postali kruh, ki je danes na moji mizi.

Neža Božeglav: Striček Kruh

Živel je kmet. Nekega dne je oral njivo in kmetoval. Žena je medtem spekla kruh. Odličen je bil, zato je bila tako vesela, da ga je poimenovala striček Kruh. Dala sta ga na okensko polico. Kruh je pobegnil v pekarno. Tam ga je našla kuharica, ki ga je odnesla domov in vsega pojedla. Tako je striček Kruh živel v trebuhu zvite in pretkane kuharice.

Nik Vučko: Grahko in Fižolko

Nekoč sta živela Grahko in Fižolko, ampak nista bila prijatelja. Kar naprej sta se kregala. Nekega dne pa sta se začela obmetavati s fižolom in grahom. Nista bila srečna. Nekega čudežnega dne pa je Fižolko imel čudne sanje, da je čisto sam. Zjutraj je sklenil, da mora nekaj spremeniti. Opravičil se je Grahku za vse in od takrat naprej sta prijatelja. Vedno si pomagata in se igrata. Verjetno bosta živela srečno do konca svojih dni.

Matija Košir: Jakec in fižolček

Nekoč je živel Jakec. Ob cesti je zagledal visok fižol. Splezal je nanj. Nad oblaki je zagledal grad. V njem je bila kraljična. Zaljubila sta se in poročila. Imela sta otroke, ki so najraje od vsega jedli fižol.